

Jeg svarer videre: I Fortsættelsen af dette Uge-
skrift skal ei heller nogen Artikel forsømmes, men at
Oplyselsen i en større eller mindre Grad ikke
alene beroer paa mig, indsees visseligen af En-
hver, som vil indse det. Fra flere end 10 Mænd,
der alle ere kendte i Literaturen, har jeg erholdt Lovte
om Samvirken til den bekjendtgjorte Hensigts Oplys-
ning. Jeg har ingen Grund til at tro, at man skulle
svige dette Lovte, og kan altsaa ikke forudsige noget
derom.

Efter 40 Aars Forløb kan Undertegnede vel med Føie
indstille til upartiske og sagkyndige Mænds Dom:
om et Tidskrift fortsat i 40 Aar, efter ovennævnte Plan,
ikke havde været et nyttigt Foretagende? om det ikke
havde indeholdt et Archiv af Efterretninger og Oplys-
ninger, som nu ere aldeles tabte? — Der er fast ikke
eet Nr., af Udgiverens literære Blade, som jo Ny-
rup har benyttet til sit Lexicon, samt ofte og offentli-
gen erkjendt dette.

Undertegnede Blade, og orenanførte Plan,
anledigede ogsaa Tilblivelsen af Københavns Skilderie, der under S. Soldins Re-
daktion (og tildels Werfels dertil laante Navn) vandt
Datids Læsepublicums Interesse i en hoi Grad, og blev
en Obligationsmine for Redacteuren. Forsaavidt havde
Undertegnede Foretagende dog en indirekte nyttestif-
tende Virkning, ved en anden partiel Benyttelse af hans
Plan, og ved Benyttelsen af en stor Del af dens be-
tydeligste Artikler, med Tilsvielse af politiske Efterret-
ninger. Dette var een af de mange flere Aar-
sager, der bestemte Undertegnede til, i en Række af Aar,
ikke at benytte et ham i 1811 allernaadigst forundt
Privilegium, eenskydende med det S. Soldin
samtidigen forundte. Midlertid har Undertegnede dog,
foruden hans 2de Literatur-Lexica, udgivet en 23 Bind
af literarisk, historisk, og æsthetisk Indhold.

Naar altsaa den agtede Tidende „Hamburger Neuer Zeitung“ Nr. 103, d. 1. beretter at Undertegnede fra
ældre Tider har allernaadigst Previlegium til Udgivelsen
af et Tidsblad, hvori „udenlandss Politik kan omhan-
des,“ saa er dette rigtigt; men naar tilføies at han over
30 Aar ikke har benyttet bemeldte Tilladelse (ikke
Besaling eller Forpligt), og nu overdraget Samme til
Hr. Cand. Larsen, maa disse 2de aldeles feilag-
tige Kundgjørelser berigtiges, inden de gjenlyde i andre

Blade; thi I. er Undertegnedes Privilegium ikke ældre
end 12te Marts 1811. II. Kan han ikke uden det
Kgl. Cancellies Bidende, og Hans Majestæts allerhøje-
ste Willie, overdrage den ham forundte Tilladelse.
Naaer et Prøvenummer af Bladet udkommer, vil
man bedst deraf erfare: at saadant bliver overensstem-
mende med Privilegiets Paabud, til hvis Udførelse, dette
allernaadigst forbryder: „Alle og Enhver, at gi-
re mig, som Udgiver, Hindring.“

N. Chr. Øst.

Thorvaldsens Testament og Museum.

I „Dansk Kunstablad,“ og i „Dagen“ Nr. 117, læses
følgende Bekjendtgjørelse: Thorvaldsens Museum.
— Siden vor sidste Bekjendtgjørelse af 23de Januar
dette Aar er Subscriptionen til Museet forøget saa-
ledes:

fra København	1508 Rbd.
— Sjælland (udenfor København) . . .	200 —
— Fyen	5 —
— Lolland	500 —
— Sylland	17 —
— Slesvig og Holsteen	90 —
Summa 2,320 Rbd.	

Den til forrige Maaneds Udgang indkasserede og rente-
bærende Sum var 32,200 Rbd.; der staer tilbage at
opkære, ifolge de indkomne Lister, omrent 33,000 Rbd.

— Grunden til at adskillige af dem, der have tegnet sig for
Bidrag endnu ikke ere affordrede samme, ligger deri, at de
Lister, paa hvilke deres Navne findes, ikke til Committeeen
ere indkomne. Vi maae dersor anmode de Herrer
som maatte være i Besiddelse af saadanne paategnede
Planer, snarest muligt at indsende dem til os. — Til
den Esterretning, vi i samme Bekjendtgjørelse meddelte,
at Hans Majestæt Kongen havde allernaadigst ladet
Thorvaldsen gjennem Academiet for de fijonne Kunster
tilkjendegive, at den Fregat, som i dette Foraar skulde
udgaae til Middelhavet, kunde anløbe Livorno for at
modtage de Sager som han maatte ønske at hidsende,
— maae vi føie den for alle Thorvaldsens og Kunstens
Venner hoist behagelige Esterretning, at Hans Majes-
tæt under 25 Marts sidstleden har rescriberet Kunsti-
academiets høje Præs, at Fregatten Rota i de første
Dage af Mai skal afgaae til Middelhavet, og em mu-
ligt indtrefße i Livorno i Slutningen af Juni, for der

at indtage de Arbeider af Thorvaldsen, hvilke ere bestemte til at hidsendes; samt at Fregatchefen allernaadigst er beordret til at modtage Thorvaldsen, hans Domestiker samt enkelte Personer, som han maatte ønske at medtage, ligesom ogsaa Chefen, hvis Thorvaldsen skulle ønske ikke at gaae directe til Danmark, men at landsættes i en eller anden Havn, som forbiseiles, er beordret at sørge for at saadant seer. — Et Brev af 10de forrige Maaned fra Thorvaldsen til medundertegnede Collin har han hidsendt vidimeret Afskrift af det af ham i Aar, i Overensstemmelse med de romerste Love, oprettede og med syv Vidners Understift forsynede sidste Testament (udtrykkeligen kaldet **Donatio mortis causa**). — Ved denne Donation sjænker Thorvaldsen til Staden Kjøbenhavn alle de Kunstgjenstande, som han allerede har assendt og findes i denne Stad, og de, som findes og ville findes hos ham, ham tilhørende, bestaaende af Malerier, Sculpturer, Tegninger, Basreliefs, Kobberstik og Lithographier, Medailler og andre lignende Ting, saavel antike som moderne, skarne Stene, Paster, antike Guld- og Bronze-Arbeider, etruske Vaser, Terracotter, Bøger, ægyptiske og græske Oldsager, og hvilkesomhelst andre Gjenstande henhørende til Videnskaber og sjønne Kunster. Vilkaarene ved denne Donation ere: 1) Alle ovenfor anførte Gjenstande skulle udgjøre et eneste og særligt Museum, der skal bære Thorvaldsens Navn, og aldrig maa blandes med nogensomhelst anden Samling, og feligly heller aldrig maa blive formindsket, adspillet og forandret under noget Paaskud eller af nogen Aarsag. 2) Staden Kjøbenhavn besørger et passende og særligt Locale for deri at danne Museet, hvilket Locale ogsaa maa frembyde al mulig Sikkerhed mod Idsvaade. 3) De Statuer og Basreliefs, som ved Thorvaldsens Død maatte befindes ufuldendte, skulle paa hans Stervboes Bekostning fuldføres ved Hr. Professor Freund og ved Thorvaldsens Eleve Hr. Pietro Galli, hvorpaa disse saaledes fuldfønde Arbeider skulle forenes med og indfattes under dennes Donation, og under samme Forpligtigelse og Vilkaar. 4) Der kan bestemmes en moderat Aldgangspris, for dem som ønske at see Museet, undtagen for Kunstnere af ethvert Fag, da de skulle have fri Aldgang. Det som derfor indkommer, henlægges til den

Fond der behøres til at lønne en Opsynsmand, som udnævnes af Staden, til at bevare og holde Gjenstanden i Museetrene. — Testamentets øvrige Bestemmelser ere Museet uvedkommende, uden forsaavidt at deri tillige fastsættes: at dersom det Tilfælde skulle indtræffe, at ingen Descendent af Thorvaldsen mere var til, da skal Renten af den hele efter ham nedarvede Capital anvendes til Fordeel for det af ham, som meldt, oprettede Museum i Kjøbenhavn, for at denne Indtægt kan anvendes til Bestillinger hos danske Kunstnere, for at befordre de sjønne Kunster i Danmark; hvorhos han har indfjærpet den Bestemmelse, at Capitalen skal bestandigen staae urekkelig, og at den ikke, af nogensomhelst Aarsag eller Grund eller under noget Paaskud, nogensinde maa formindskes eller borttages. — Kjøbenhavn, den 3die Mai 1838. — Collin. H. N. Clausen. J. Thiele.

Viborg (K. F.) Cand. Theol. har udgivet en detailleret „Kritik over de ved det Kongelige Akademie for de sjønne Kunster offentlig udstillede Malerier med den gamle Sentens til Motto: „Arte Dig vel Kobbernagel!“ er med Forord og Indledning 12 Ark stor og røber megen Kunstsands; men hvorvidt Forfatterens Kritik stedse holder sig indenfor Billigheds Grænser og vil finde Erkendelse, staar derhen. Skriften er tilegnet Hs. Kongel. Høihed Prinds Christian Frederik af Danmark, „det kongelige Akademies høje Præses, alle Videnskabers Ven, alle sjønne Kunsters Beskytter,“ i følgende nette Vers:

Da Christian slumred end som Barn i Buggen,
høit jubled' alle Muser ved hans Leie:
„ham vere skal vor moderlige Pleie
det Samme, som for Blomsten Morgenbuggen.“

Teg aabne vil hans Blik for Skjønheds Forme,
saa raled En, og rørte mildt hans Sie;
„jeg,“ — svarede en Anden af de Høie, —
„hans Hjerte fængsler til det Godes Normer.“

„Teg sjænker ham,“ — saa fra en Tredie lode
de milde Ord, — „en Land, der seer og statter
bag Tidens Verel Sandheds Morgenrøde.“

Dersor, o Prinds! et Værk indfilles etter
for din Dom: maa dets Bifaldsmil det møde,
da sylder Fryd dets frygtsomme Forfatter.

(Ifr. Hempels Avis Nr. 82. Kjøbenhavnsposten,
og den Frisindede. Et satirisk Kobber over Kunst-Res-
censenter, selges hos Begandler Klein.)